

αἰτίας τῆς ἀνάστασης, καὶ ἱκανοποιήσιν τὴν ἔθνη, αἰτῶμεν ἱκανοποιήσιν καὶ ἐκδικήσιν κατὰ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἀλλοτρίων συνωμοτῶν τῆς αἰχίσου, ἀδίκῃ καὶ ἐθνικῇ κακίᾳ τῆς πράξεως τῶν αὐτεργῶν αὐτῆς, τῶν συνενόχων καὶ συναγίων.

Ἡ Σεβαστὴ αὕτη Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκπληροῦν τὴν αἴτησιν ἡμῶν, ἐκπληροῖ τὸ μέγιστον καὶ πρῶτον τῶν ἐσιωδεσάτων ἔργων αὐτῆς.

Παρακαλῶμεν δὲ τὴν Σεβαστὴν ταύτην Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρεσχάν μας ἀναφορὰ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁλος ὁ κόσμος τὸ φρόνημα καὶ ἀθωότητα τῆς ἔθνης ἀπὸ τὴν συγγενὴ πατροκτονίαν τῆς εὐεργέτης καὶ σωτῆρός τε, καὶ ἐπιμένως νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικεκυρωμένον πρὸς τὰς Σεβαστὰς Βασιλεῖς διὰ τῶν ἐνταῦθα Ἀντιπρόσβέων τῶν, διὰ νὰ ἐξιλεωθῇ, ἃν ὠργίσθησαν κατ' αὐτὴν διὰ τὰς πράξεις τῶν ὀλίγων κακῶν, καὶ νὰ παρακαλέσῃ αὐτὰς νὰ ἐπιταχύναν τὰς ἐνεργητικὰς ἀποφάσεις τῶν ὑπὲρ τῆς μελλέσης τύχης τε.

ὑποσημειώμεθα δὲ μὲ τὸ ἐκθύτατον σέβας.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι πολῖται καὶ πατριῶται.

Ὁ Ναυπάρκτης Περφύριος, Ἰωαννίκιος Ἱερομόναχος τῆς ἁγίας Συμεῶν, Ἰω. Παλαμᾶς διδάσκαλος, Β. Οἰκονομόπουλος, Σ. Πίσσας, Λ. Ραζηκότσικας, Κ. Ψωμάκης, Α. Κατσαρός, Π. Κορβιτόπουλος, Δ. Διμπεράκης.

(Ἐπενταὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 296)

Ἡ Δημογεροντία Μεσολογγίως συνυπογεγραφομένη ἐπικυροῖ καὶ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Κ. Ἀναστασίς, Στ. Μαυρομματίης, Π. Παπαλεκάς, ὁ Γραμματεὺς Γ. Π. Μπέτσος.

Ἀναφορὰ τῆς Νήσου Θερμίων.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀνέκφρατος εἶναι ἡ λύπη, τὴν ὅποιαν ἠθάνθη ὁ λαὸς ταύτης τῆς νήσου, ὅταν ἤκουσε τὸ δράμα τῆς 27 τῆς παρελθόντος, τὸ ὅποιον ἐτόλμησαν μισοφρόνι χεῖρες κατὰ τῆς κοινῆς πατρὸς τῆς Σ. Κυβερνήτης.

Πᾶσις ἡλικίας καὶ τάξεως πολιτῶν πενθάντων τὴν εἴρησιν τῆς προσάτης καὶ σωτῆρος οὐδέρεται τὴν συμφορὰν. Καὶ σφίγοντες τὸ ὄμμα τῶν εἰς τὴν ἀδυσσον τῶν πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς μακαρίτης δυσυχημάτων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἡ ἐμφάνειά τε μόνη μᾶς ἐσωσεν, τρέμεν περὶ τῆς σωτηρίας καὶ ἀσφαλείας τῶν.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρισκόμενος ὁ λαὸς ταύτης τῆς νήσου ἔμαθε τὴν ἀμεσον σύστασιν τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀνέλαβε τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως, ἕως τῆς συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ ἔλαβεν ἀναψυχὴν.

Ἡ παρεσχία τῆς Ἐκτ. Ἐπιτροπῆς μὲ τὴν ναυτικὴν μοῖραν, καὶ ἡ κεινοποίησις τῶν πράξεων τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπληροφόρησαν τὸν λαὸν τὰ σωτήρια μέτρα, τὰ ὅποια ἔλαβε διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν λαῶν τέτων, καὶ ὅλος ἀφωσιωμένος εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν σπεύδει νὰ συντελέσῃ, ὅσον ἐξήρηται ἀπὸ αὐτῶν, διὰ τῆς προθύμης ὑπακοῆς εἰς τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν ἔχων ὅλην τὴν πεποίθησιν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν φρόνησιν τῶν συνιστάντων αὐτὴν μελῶν, ὅτι θέλει διευθύνει τὸ κλυδωνιζόμενον πολιτικὸν σκάφος εἰς τὰς κρισίμους ταύτας περιστάσεις ἕως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ αἰδήματα τῆς λαῶ τῆς νήσου ταύτης, καὶ ταῦτα ἐκφράζοντες πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὡς ἀντιπρόσωποι αὐτῆς, ὑποσημειώμεθα μ' ὅλον τὸ Σέβας.

Ἐν Θερμίῳ, τὴν 9 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Θερμίων,

Ι. Παχάρινος, Μ. Φιλίππου, Γ. Βάλλεντας,

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας,

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατοι Κύριοι,

Οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας σπεύδωμεν νὰ προσφέρωμεν ἐνώπιόν σας τὰς ποταμὸς τῶν δακρύων μας, τὰς κοπετὰς καὶ ὀλοθυμὰς τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν, τῶν ἀκούων νηπίων καὶ τῶν γερόντων, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὸ βῆθος τῆς πληγῆς, τὴν ὅποιαν ἔχυσεν ἡ θλιβερωτέρα τῶν ἀγγελιῶν εἰς τὴν καρδίαν μας. Ποῖος θρήνος, ποῖος στεναγμὸς ἀρκεῖ νὰ παρηγορήσῃ τέκνα σεσηθέντα τὴν κοινὴν τῆς Ἑλλάδος πατέρα, τὸν προσάτην τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων μας, τὸν ἀντιλήπτορα τῆς ἐνδείας μας, τὸν ἑφορον τῶν Μεσῶν καὶ μεσοτρίφων, τὸ σήριγμα τῶν ἐκκλησιῶν μας, τὸν πρόξενον τῆς κοινῆς εὐταξίας καὶ εὐνομίας μας;

Ποῖος θὰ ἀναδείξῃ ἐν μέσῳ τῶν Ἑλλήνων τὸν αἰμνηστον καὶ ἀθάνατον Κυβερνήτην μας Ι. Α. Καποδίστριαν; Πῶς ἡ πολυπείρια τοῦ μεγάλου ἀνδρός

Academy of Athens
 τικῇ Ἐπιτροπῇ, τοῦ μὲν Προέδρου Φοῖνικες χιλιάδες δύο, τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ἀνὰ χιλίους Φοῖνικας εἰς ἕκαστον.

7. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ διδῇ ἀκριβεῖς πληροφoρίας εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κράτους ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς.

8. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται τῶν ἄρθρων ΙΑ' καὶ Β' ὑπ' Ἀρ. Β' ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν ὑπ' Ἀρ. 501, 596, 683, καὶ 3.744 διαγγελμάτων τῆς Κυβερνήσεως, θέλει συμπράξει μετὰ τῆς Γερουσίας διὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῆς συντάξεως τοῦ σχεδίου θεμελιώδους νόμου τοῦ Κράτους μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

9. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλουν νὰ παρευρεσκῶνται καὶ νὰ συνυπογράφουν εἰς ὅλα τὰ ἐκδιδόμενα παρ' αὐτῆς διατάγματα καὶ λοιπὰ ἔγγραφα, προσυπογραφόμενου εἰς ταῦτα καὶ τοῦ Γραμματέως, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν κλάδον ἀνήκουσιν.

Δ'. Ὅταν ἐν μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς γνώμης μετ' ἄλλα δύο, καταχωρεῖ αἰτιολογημένη τὴν γνώμην τοῦ εἰς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς, πλὴν ὑπογράφεται.

Ε'. Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἢ κατ' ἀνάγκην ἀπουσίας τινὸς τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαθίσταται παρὰ τῆς Γερουσίας ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ προσωρινῶς μέχρι τῆς ἀναρρώσεως ἢ ἐπιστροφῆς τοῦ ὡσαύτως ἐκλέγεται παρὰ τῆς Γερουσίας ἕτερον, ὅταν τυχὸν συμβῇ παραίτησις ἢ θάνατος.

ΣΤ'. Τὰ μὲν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μέλη θέλου ἀποδώσει εὐθύνας τῶν πράξεων των, ἐνώπιον τῆς ὁσονούτω συγκροτηθεῖσας Συνελεύσεως τοῦ ἔθνους.

Οἱ δὲ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι μὲν ὑπεύθυνοι διὰ τὰς δημοσίας πράξεις των, κατηγοροῦνται δὲ ἐνώπιον τῆς Γερουσίας διὰ προδοσίαν, κατάχρησιν δημοσίων χρημάτων καὶ δι' ὑπογραφὴν των εἰς δημόσιον ἔγγραφο, ἀντιδιαίνον εἰς τὰ βάσεις τῶν ψηφισμάτων καὶ πράξεων τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν ἐπὶ τούτων θεμελιωμένων ψηφισμάτων τῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐξαιρέσεις.

Κρίνονται δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 131 καὶ 132 τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Τριζήνης, ἀλλ' ἡ προεξελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει συγκεῖσθαι ἐκ τριῶν μόνον Γερουσιαστῶν.

Ζ'. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τοῦ κατὰ διάταξιν τῆς Κυβερνήσεως ὑπάρχοντος ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας ἀναλόγως ὡς πρὸς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἀνάγκη τῶν παρουσῶν τῆς πατρίδος περιστάσεων τὴν κατέστητε, θέλει γείναι ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀναβολῆς.

Η' δὲ εὐθύνη τῶν μελῶν αὐτῆς προσδιορίζεται κατὰ τοῦ παραγράφους 46, 65, καὶ 66 τοῦ Συντάγματος τῆς Τριζήνης, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ ὑπουργήματος των ἑκπτώσις, ἢ ἡ κητὴν καὶ ἡ παραιτέρω κατὰ νόμον ποιῶν ἐνεργοῦνται κατὰ τὸ ἀνατέρω ΣΤ' ἄρθρον.

Θ'. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλουν ἐντός τριῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν παρόντων καθηκόντων εἰς αὐτὴν, νὰ λάβουν τὸν ἀκολουθεῖν ὅρκον.

“Ὀρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου νὰ διατηρήσω ἡ ἀπαρταλευνύσας θάσεις τῶν ψηφισμάτων καὶ πράξεων τῆς ἐν ἡμεῖς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ τῶν ἐπὶ τούτων θεμελιωμένων ψηφισμάτων τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ

„ τὰς ἐξαιρέσεις τὰς ἐμπεριεχομένας εἰς τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας δοθέντα καθήκοντα, ὑπερασπίζων καὶ διατηρῶν „ κατὰ ταῦτα μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις τὴν ἀνεξαρτησίαν „ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τὴν κοινὴν καὶ ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, καὶ σεβόμενος τὰ δικαιώματα ὅλων ὁμοῦ καὶ ἐνός „ ἐκάστου τῶν πολιτῶν. „

Θ'. Τὰ παρόντα καθήκοντα νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου ἀνευ ἀναβολῆς. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20. Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Δ. ΤΣΑΜΑΔΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μαΐνης.

ΠΡΟΣ Τὴν Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατοι Κύριοι,

Ἐπρεπε νὰ ριφθῶμεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοὺς βράχους τῶν οἰκιῶν μας διὰ νὰ μὴν φανῶμεν πλέον εἰς τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου οἱ ὑπογεγραμμένοι, ὅχι νὰ φαινώμεθα εἰς τὸν κοσμον, καὶ νὰ παρουσιάζωμεθα ἐνώπιον τῆς Υ. Ε.

Οἱ Πατροκτόνοι Κωνσταντῖνος καὶ Γεώργιος Μαυρομιχαλίδαι, οἱ ὅποιοι ἐδολοφόνησαν τὸν κοινὸν πατέρα τῆς Ἑλλάδος, τὸν κοινὸν εὐεργέτην μας, καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς εὐδαιμονίας μας, τὸν σεβαστὸν καὶ αἰμῆνηστον Ι. Α. Καποδίστριαν, ἔτυχον νὰ εἶναι γέννημα τῆς πατρίδος μας.

Οἱ υἱοὶ τοῦ ἀναθέματος οὗτοι, ὅλη των ἡ γενεὰ καὶ ὅλοι οἱ σύμβουλοι καὶ ὁπαδοὶ τῆς ἀνταρτίας καὶ τῆς συνεννοήσεως εἰς τὴν ἀποτρόπαιον πράξιν καθ' ὥραν ἀναθεματίζονται ἀπὸ ἡμᾶς, ἀπὸ τὰς γυναῖκάς μας, καὶ ἀπὸ τὰ ἄκακα βρέφη.

Ἐνδυμένοι ὡς σάκκους τὰ φορέματα τοῦ πένθους, ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης καὶ στεναγμῶν καὶ τίλλοντες τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς δὲν εἶδομεν ποῦ νὰ τρέξωμεν, καὶ ἰδοὺ ἐπαρουσιάσθη ἐν μέσῳ τῆς μεγίστης τῶν συμφορῶν, ἡ ἀγγελία τῆς πράξεως τῆς Σ. Γερουσίας.

Ἐβίμεθα εὐγνώμονες εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν, ἡ ὁποία δὲν ἔλειψεν αὐθημερον γὰρ ψηφίστη καὶ νὰ ὀνομάσῃ ὑμᾶς, Κύριοι, Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος διάδοχον τοῦ μακαρίου ἐκείνου ἀνδρός, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἡμέρας ἐγεννήθη ἡ ἡσυχία, ἐμψυχώθη τὸ ἐμπόριον, ἔφερεν ἡ γῆ καρποὺς, ἡμέρευσεν ἡ θάλασσα, καὶ ἡ Ἑλλὰς ὅλη ἄρχισε νὰ ἀνακινίττειται, καὶ νὰ ἐλπίζει μίαν τύχην λαμπράν.

Ὡς ακτὶς φωτὸς ἐν μέσῳ ψηλαφῆτοῦ σκότους διεκπεσοῦσα ἡ ἀγγελία, ἔφερεν εἰς κατάνυξιν τὰς θλιβεράς καρδίας μας καὶ πρέπον ἐκρίναμεν τὸ νὰ παρουσιάσωμεν ταῦτα τὰ αἰσθητάματα εἰς τὴν Υ. Ε.

Ἡ Υ. Ε. ἐξέσφρι, ὅτι ἡ πηγὴ τῆς ἀνταρτίας ἔχει τὴν ἀρχὴν της ἀπὸ τὸν διοργανισμόν τῆς Ὑδρας, ἐμόλυνε τὸ Λιμένι, καὶ ἰδίως μόνην τὴν μυσαρὰν οἰογένειαν τῶν Μαυρομιχαλιδῶν, ἐξ ἧς τὸ μέγα ἔγκλημα τῆς πατροκτονίας.

Τί πταίει ὁ δυστυχὴς λαός; Τί πταίει ὁ γεωργός, ἢ ἄλλος τις ἐσθίων ἐν ἰδρωτί ἄρτον;

Οἱ Μαυρομιχάλη, πάντοτε ἀχόρταγοι πλούτου καὶ δόξης, ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοτε αἰτιοὶ ταρχῶν καὶ δυστυχῶν, ἀπατώντες καὶ σφόντες μετ' αὐτῶν καθε ἀπληκτισμένον ἄνθρωπον, μαζώματα ἀπὸ κάθε ἐπαρχίας καὶ πόλεως. Οὗτοι λοιπὸν με τοιούτους ἔπραττον τὰς ἀνομίας, καὶ δι' εὐδαιμονίας των ἐγέναντο ὅσαι κακίαι ἐμίανόν τῆς Σπάρτης τ' ὄνομα.

Αὗτοί οἱ Μαυρομιχάλη διὰ τοῦ Ἡλία Κατσάκου Μαυρομιχάλη, τοῦ ἀφένιστοῦ τῆς Καλαμάτας, ἐκλεψαν τὸ δικαίωμα



Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 277.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Καθήκοντα τῆς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 258 ψηφίσματος τῆς Γερουσίας συστηθείσης τριμελοῦς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

Α'. Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπιστεύεται μέχρι τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους, καὶ ἡ φροντίς πρὸ πάντων περὶ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας, κατὰ τὰς βάσεις τῶν ψηφισμάτων καὶ πράξεων τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀκολουθοῦντας ἐξαιρέσεις.

1. Διευθύνει τὰς ἐνυπαρχούσας κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεις τοῦ Κράτους, ἡ δὲ δύναμις τοῦ Δ' ψηφίσματος τῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀναβάλλεται, χρεὶας οὐδ' οὐδεμιᾶς αὐξήσεως ἢ βελτιώσεως εἰς αὐτὰς, ἀπαιτεῖται ἡ συναινέσις τῆς Γερουσίας, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν κατεπεγύρῃσιν ἀνάγκη ἤθελεν ἀπαιτῆται προχείρως τὴν μεταχειρίσιν ἐπαρχιακῶν στρατευμάτων.

2. Ὅφειλε νὰ συνάξῃ τοὺς ὑπάρχοντας πόρους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ πληροφωρήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Γερουσίαν περὶ τῆς ἐνεργείας καταστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου, καὶ καθυπόβαλλῃ εἰς αὐτὴν κατάλογον τῶν μέχρι τέλους τοῦ παύσαντος Σεπτεμβρίου χρεωστούμενων εἰς τὰς στρατιωτικὰς καὶ πολιτικὰς τοῦ Κράτους τάξεις.

Θελεὶ δὲ προσέει υποβάλλει καὶ τὸν ὑποθετικὸν λογαριασμὸν διὰ μίαν εἰς τριμηνίαν, καὶ θέλει λάβει τὰς γνώμας τῆς Γερουσίας περὶ τοῦ ποιητέου ὡς πρὸς κάθε συμπίπτουσιν ἑλλείψιν καὶ ἀπαιτουμένην οἰκονομίαν, ἡ δὲ ἐνέργεια τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ Ζ' ἄρθρου, καὶ ὅλη κληρὸν τὸ Θ' ἄρθρον τοῦ Γ' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀναβάλλεται, ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄρθρων Δ' καὶ Ε' τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, ἀπαιτεῖται ἡ συναινέσις τῆς Γερουσίας.

3. Ἡ δύναμις τῶν ἄρθρων β' καὶ γ' τοῦ Α' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἐναποκέσεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, εἰς περίπτωσιν δὲ διακοινώσεων ἀναφορικῶς εἰς αὐτὰ, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐνώιεται μετὰ τῆς Γερουσίας εἰς ἑκτακτὸν συνεδρίσιν, διὰ νὰ γίνεταί ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις περὶ ἀπαντήσεως, ἐὰν ἀπαιτῆται, καταχωρομένου τοῦ πρακτέου εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας.

4. Ἡ δύναμις τῶν ὑπ' Ἀρ. Ε', ΣΤ' καὶ Η' ψηφισμάτων τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀναβάλλεται ἐπίσης. Ὡσαύτως ἀναβάλλεται καὶ ἡ δύναμις τοῦ Β' ἄρθρου τοῦ Ι' ψηφίσματος καὶ τῶν ἄρθρων Β' καὶ Γ' τοῦ ΙΑ' ψηφίσματος τῆς αὐτῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Ἡ δὲ δύναμις τοῦ Α' ἄρθρου τοῦ τελευταίου τούτου ψηφίσματος ἐνεργεῖται συναινέσει τῆς Γερουσίας. Ἀναβάλλεται προσέτι καὶ ἡ δύναμις τῶν ἄρθρων Γ', Δ', ΣΤ' καὶ τοῦ Ι' ὡς πρὸς τὸν διοργανισμὸν τῆς Γερουσίας τοῦ Β' ψηφίσματος τῆς αὐτῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καθὼς καὶ τὸ ἄρθρον ΣΤ' τοῦ ΙΒ' ψηφίσματος τῆς αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸ περὶ τῆς δημοσίου ἀγωγῆς, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ κινηθῇ.

5. Εἰς περίπτωσιν ἀναπληρώσεως ἢ διορισμοῦ τινος ἐκ τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας, κατὰ τὰ ἄρθρα 106, 113, 114, 118, καὶ 123 τοῦ ὑπ' Ἀρ. 152 περὶ ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων ψηφίσματος, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἀπὸ τὸν διπλοῦν κατάλογον τῶν ὀνομάτων, τὸν ὁποῖον ἡ Γερουσία κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς θέλει δώσει ἐκ τῶν μελῶν τῆς.

Εἰς δὲ περίπτωσιν διορισμοῦ Δικαστῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10, 18, 89, καὶ 102, τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν ἀνάγκην, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἀπὸ τὸν τριπλοῦν κατάλογον τῶν ὀνομάτων πολιτῶν, τὸν ὁποῖον ὡσαύτως ἡ Γερουσία κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς θέλει δώσει.

6. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπ' Ἀρ. Θ' ψηφίσματος τῆς αὐτῆς Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐξῆς. προσδιορίζεται δὲ μηνιαῖος μισθὸς τῶν μελῶν τῆς Διοικη

Ἐτῶν τριάκοντα, ἐκ Καλαμάτας, ἀναστήματος
ψηλοῦ, παχὺς, πρόσωπον στρογγύλον, μύσταξ
μαῦρος καὶ στριμμένος, ἐνδύματα Ἑλληνικά, ἀνε-
χώρησε διὰ Σπέτσας μὲ διαβατήριον ὑπ' ἀρ. 8020,
τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1831.

Τριαντάφυλλος Ἰωάννου.

Ἐτῶν εἰκοσιπέντε, ἐξ Ἰωαννίνων, ἀναστήματος
μετρίου, λιγνός, ἀλλήθωρος καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ὀφθαλ-
μοὺς, μύσταξ μαῦρος μικρὴ καὶ στριμμένος, πρό-
σωπον μακρὺ καὶ μελαψόν, ἐνδύματα Ἑλληνικά μὲ
ουζλούκια στακτερά, ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἴδιον μέρες
τὴν ἰδίαν ὥραν μὲ τὸ ἴδιον διαβατήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Ἐσηγητὴς Α. ΑΞΕΛΟΣ.

Αρ. 520. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐντάλμα συλλήψεως.

ΤΟ Α. ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΙΟΝ ΤΟΤ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ Ε-
ΛΑΦΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως,

Ὁ Κωνσταντῖνος Ἀξελός, λοχαγὸς εἰσηγητὴς τοῦ
Α' Διαρκoῦς Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου τούτου, ἐπι-
φορτισμένος ὡς καὶ κάμῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἐξέτασιν
τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἀπόντων Χαβαλάμπους Σκορ-
δούλη καὶ Τριαντάφυλλου Ἰωάννου, ἐγκαλεμένων ὡς
συνενέχων τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήτου Κυβερνήτου
Ι. Α. Καποδίστρια.

Θεωρῶν τὴν πρώτην ἐγγράφον ἐκθεσιν τῆς ἐξετά-
σεώς μας, ἀπὸ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1831.

Θεωρῶν τὴν ὁποίαν μᾶς διεύθυνε καὶ ἡγορεύαν ἡ ἐπὶ τῶν
Στρατ. Γραμ. τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1831 ὑπ' Αρ. 3.212.

Θεωρῶν ἐπίσης τὴν δευτέραν ἐγγράφον ἐκθεσιν τῆς
ἐξετάσεώς μας ἀπὸ τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Εξάγων ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων, ὅτι ὁ Χ.
Σκορδούλης καὶ Τριαντάφυλλος Ἰωάννης ἐγκαλοῦνται
ὡς συνένοχοι τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήτου Κυβερ-
νήτου, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐμφανίσθησαν μέχρι τοῦδε (κατὰ
τὰς ὁποίας ἐξεδύκαμεν διαταγὰς τῇ 21 Ὀκτωβρίου
1831) καὶ οἱ ῥηθέντες πρέπει νὰ λογίζονται φυγάδικοι.

Δυνάμει τῶν ὑπ' Αρ. 258 καὶ 259 Ἀρθρων τοῦ
Πολιτικοῦ κώδικος.

Διατάττει,

Ὁ Χ. Σκορδούλης καὶ Τριαντάφυλλος Ἰωάννου
νὰ συλληφθῶν καὶ ὀδηγηθῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν
εἰρετὴν τῆς πύλεως ταύτης, εἰς τοὺς καταλόγους
τῆς ὁποίας θέλει καταγεγραφῶν.

Κατὰ συνέπειαν ἀπάσαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ
πολιτικαὶ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὸ παρὸν
ἐντάλμα, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν ἐκκλησί-
αν τῆς ἐνορίας τοῦ εἰρημένου Φυγαδίκου, εἰς τὴν ἀγορὰν
τῆς διαμονῆς αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Διατάσσονται δὲ καὶ οἱ Ὀπλαρχηγοὶ νὰ συνδρά-
μωσι διὰ τῶν ὅπλων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος
ἐντάλματος.

Ἰδὲ τὰ χαρακτηριστικὰ εἰς τὸ ὑπ' Αρ. 487 ἐν-
τάλμα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1831.

Ὁ Εἰσηγητὴς Α. ΑΞΕΛΟΣ.

Αρ. 4,218. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Καράλλης κηδεμὼν τῆς
ἀφήλικος θυγατρὸς τοῦ Κ. Αἰκατερίνης, ἐπαρυσίασεν
εἰς τὸ βῆμα τῆτο ἀναφορὰν χρονολογημένην τὴν 27
τῆς λήγοντος Ὀκτωβρίου, διὰ τῆς ὁποίας προβάλλων,
ὅτι ὁ σύζυγος τῆς κηδευομένης τοῦ Κ. Ἰακώβου Φ. Μαυ-
ραγορδάτος ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν
18 Ἰουλίου 1831, ὥραν ἐβδόμην μετὰ μεσημβρίαν,
τὴν δὲ ἐπιῆσαν ἡμέραν, ἤτοι τὴν 19 Ἰουλίου 1831, ὥ-
ραν ἑνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ἐτελεύτησεν ἐν Σύρῳ
καὶ τὸ μετὰ τῆς διαληφθέντος μακαρίτου τέκνονι τῆς
ὀνόματι Φραγκίσκος, ἐξαγείται παρὰ τῆς Δικαστηρίου
τέττε νὰ ἀποφασίσῃ τὴν κηδευομένην τοῦ Κ. Αἰκατε-
ρίνης, μητέρα τοῦ ἀποβιώσαντος Φραγκίσκου Ἰακώβου
Μαυραγορδάτου κληρονόμον εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ,
δίκαια κ.τ.λ.

Προσκαλεῖται ὅσις ἔχει ἀγωγὴν, ἢ δικαίωμα ἐπὶ
τῆς προκειμένης περιουσίας, νὰ ἀποκριθῇ, ἂν θέλῃ,
ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν πρόγραμμα κα-
ταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα εἰδὲ μὴ, θέλῃ
ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶν καθεστῶτων νόμων διαταγόμενα.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν.
Ἐφημερίδος, ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς
τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο εἰς τὴν κατὰ ξη-
ρὰν πύλιν τῆς Ναυπλίας.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ πρσσωρὸς Γραμ. Ἰω. Κ. Φεγγαράς

ΕΠΙΣΙΟΡΩΣΙΣ. — Εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Α' πεζικοῦ
Τάγματος (Γεν. Ἐφημ. Αρ. 83.) παρελήφθη κατὰ λάθος τὸ ὄνομα τοῦ ἀν-
θυπολοχαγοῦ Κυρίου Ι. Ἀλμυράντου, ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ αὐ-
τοῦ τάγματος Κυρίου Ἀναστάσιου, ὡς ὑπογράφοντες διὰ τοῦ, ἐν Πύρῳ
Ἀξιωματικοῦ αὐτοῦ.

τῶν ἑπαρχιῶν, πέρνοντες τὸν μὲν καὶ δὲ, καὶ ὀνοματίσαν-
τες ἄνευ τῆς θελήσεώς μας Πληρεξουσίους ἔστειλαν εἰς Ἰδραν,
οἱ πλαστογράφοι καὶ βιαστογράφοι, ἀνθρώπους παταπούς,
καὶ τοῦ αὐτοῦ φρονήματος, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ ἐξῆς δὲν γνω-
ρίζουν μήτε ὡς πατριώτας οἱ ὑποφαινόμενοι.

Τοιαῦτα φρικτὰ ἀτοπήματα ἐπιθυμοῦμεν, Κύριοι, νὰ τὰ ἴ-
δῃ ὁ κόσμος, εὐχόμεθα νὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τῶν θρόνων τῶν
εὐσεβῶν μας συμμάχων, καὶ δὲν ἀμφισβάλλομεν, ὅτι ἡ Υ. Ε.
θέλει πέμψῃ ἀντίγραφα τῆς παρούσης μας εἰς τὴν Εὐρώπην,
συγκατανεύουσα τὴν καταχώρησίν της καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐ-
φημερίδα...

Τοιοὶ σκόρμενοι εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, εὐπειθεῖαν καὶ ὑπακοήν, δὲν
ἀντιβαλλομεν ὅτι θέλετε συντρέξει τὸ στάδιον τῆς τύχης τοῦ
ἔθνους, τὸ ὁποῖον ἀδίκως συκοφαντεῖται, ὡς ὁμόφρον τῆς ἀ-
πυστίας καὶ τοῦ φρικτοῦ ἐγκλήματος, καὶ ὅτι διὰ τῶν προσ-
παθειῶν σας, τὸ ἔθνος θελεῖ ἀθωωθῇ καὶ ἀπαλλαχθῇ ἀφ' ὅσας
τοῦ ἐπρόσας κηλίδας μία πικροτάτη καὶ ἐχθρὰ τοῦ Θεοῦ
καὶ τῶν ἀνθρώπων φατρία, καὶ ἀξία κολάσεως.

Νεύσατε, Κύριοι, καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ βοήθειάν σας ἐλπί-
ζομεν ἐκεῖ νὰ εὐρεθῇ παρηγορία, ὅπου ρίπτουσα ἡ Σπάρτη, ὁ
καθεὶς μιαν πέτραν, θέλομεν θάψῃ μιάν βδελυκτὴν οἰκογέ-
νειαν, καὶ θέλει υψωθῇ ἐκεῖ εἰς τὸ Λιμένι ἕν ὅρος διὰ νὰ λέ-
γουν οἱ αἰῶνες « ἐδῶ εἶναι τὸ λιθόστρωτον ἀνάθεμα τῶν Μαυ-
ρομιχαλῶν. »

Ἡ ταπεινὴ αὕτη μας ἀναφορὰ διευθύνεται μετὰ τὸν Κύριον
Νικόλχον Πιερᾶκον, ὁποῖος στέλλεται πληρεξουσὶος διὰ
τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τὸν ὁπῶν ὑπερεώταμεν νὰ πα-
ραστήσῃ καὶ προφορικῶς τὴν ἀφοσιωσὶν μας, καὶ τελείαν ὑπα-
κοήν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Σ. Κυβερνήσεώς μας.

ὑποσημειούμεθα μετὰ βαθυτάτον σέβας.

Οἱ εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινότατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας
Μαΐνης.

Ἐκ τῆς Τζημάβου, Μοναστηρίου τῶν Ἀγίων Πάντων,
τὴν 14 ὁκτωβρίου 1831.

Ὁ Ἐπίσκοπος Μαΐνης Ἰωσήφ, Οἰκονόμος Ξηραφᾶς, Α.
Μπρατάκος Δημογέρον, Π. Δημητράκος, Δ. Γρηγορακάκος,
Τζ. Νικολόπουλος, Γ. σταθάκος, Ν. Γιαννάκος, Π. κυριακό-
πουλος, Γ. Νικολόπουλος, Ν. Τσίτζιρης.

[Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 282.]

Ἀναφορὰ τῆς ἑπαρχίας Μαλωρίου τῆς Σπάρτης.

Ἡ αὕτη κατὰ γράμμα μετὰ τὴν ἀνωτέρω.

Ἐν Μαλωρίῳ, τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Π. Χατζάκος, Π. Πετροπουλάκης, Π. Ρε-
τζέπερης, Θ. Ξηρουλάκος, Π. Ραζελάκος, Π. Γιωργαράκος,
Η. Εχθάκος, Η. Γ. Ζερβούλακος, κτλ.

[Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 183.]

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Αἰγίνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φρασάτα εἰς τὴν νήσον ταύτην Αἰγίνης ἡ Φιλιερωτάτη
καὶ φρικτωδεστάτη εἰδήσις τῆς στυγεραῆς καὶ ἀποτροπαίου
δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου καὶ Σεβαστοῦ πατρὸς Ἰωάννου
Α. Καποδίστρια, ἐνεπλήσθη ἡ νῆσος μας βαθείας λύπης,
καὶ κατηφείας, ἃν καὶ τοιοῦτου τολμήματος τὴν ἐκτέλεσιν
τεῖος ἡδύνατο ἀδιστακτικῶς νὰ πιστεύσῃ!

Ἀλλὰ φεῦ! Ἐπλήγωσε τὴν καρδίαν μας ἡ ὑπ' Ἀρ. 258
διακήρυξις τῆς Σεβαστῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀφ' οὗ
ἐπνίξε κάθε μας περὶ τούτου ἐλπίδα, διέχυσε εἰς ὅλην τὴν
νῆσον μας Φιλιερὰς οἰμωγὰς, βαθεῖς ἀναστεναγμοὺς, καὶ
ἀπαρηγόρητα δάκρυα. Ἡ παρηγορία πλέον ἐξέλιπε μετὰ τὴν
στέρησιν τοῦ ἀγαθοῦ κοινοῦ πατρὸς.

Τρομερὸν τὸ ἄκουσμα! Καὶ ἄλλο εἰς ἡμᾶς δὲν μένει,
εἰμὴ ὀλεσφύχως ν' ἀναθεματίζωμεν αἰωνίως τοὺς πατροκτό-
νους τοῦ ἔθνους μας, καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν θερμῶς τὴν ἐκ-
δίκησιν τοῦ ὑψίστου, καὶ τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν ἔμεινε διόλου ἀθεράπευτον. Χάρις
καὶ δόξα εἰς τὸν οὐράνιον πατέρα διὰ τὴν ὁποίαν ἐμπνέει
σύνεσιν εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν μας. Ναί, στιγμὴν δὲν ἔχα-
σεν, ἃν καὶ ἀπὸ τὸ κοινὸν κακὸν περιστοιχισμένη, νὰ φρον-
τίσῃ διὰ τοῦ ἔθνους τὴν σωτηρίαν, καὶ δὲν ἀπέεινχε, ἀφ' οὗ
εἰς προκατάληψιν τῶν ἐπαπειλουμένων κινδύνων ἐσύστησε
τὴν Σεβαστὴν ταύτην Ἐπιτροπὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας προσδο-
κᾶται τοῦ ἔθνους ἡ σωτηρία.

Ὁ λαὸς τῆς Αἰγίνης εὐχόμενος διὰ τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἀ-
ναγκαῖα μέτρα ἡ Σεβαστὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ, προσφέρει διὰ
τῆς παρούσης τοῦ τῆν ἄκραν εὐπειθείαν καὶ ἀφοσιωσὶν τε
εἰς τὰ καθεστῶτα, σεβόμενος καὶ ἀκολουθῶν πάντοτε τὰ
ἔκτακτα, τὰ ὁποῖα ὠδεύσεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
αἰμνήστου Κυβερνήτου, ἔτοιμος πάντοτε καὶ πρόθυμος εἰς
τὰς σεβαστάς, διαταγὰς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἐντὸς ὀλίγου θέλομεν ἀποστείλει, κατ' ὡς διαταγόμεθα,
καὶ τοὺς ἐκ μερὸς τῆς νήσου μας Πληρεξουσίου, διὰ τὴν
ὑπὸ ὑμῶν συγκροτηθησομένην Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Καὶ μετὰ ὅλην τὴν βαθεῖαν ὑπόκλισιν ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτεδμογέροντες καὶ λοιποὶ κάτοικοι τῆς νή-
σου Αἰγίνης, ὁ Αἰγίνης, "Τόρας, Πόρου, Γεράσιμοι, Ἀρ-
χ. Μ. Γ. Μοῖρας, Ἡγούμε. Κ. Λαμπραδαγίου, Μ. Α. Οἰ-
κονόμος, Σ. Μιχαήλ, Ν. Κάισα, Σ. Καρύδης, Γ. Χα-
ζόγλου, Σ. Μαρκέλλος, Γ. Λογιώτατος, Κ. Λογοθέτης,
Μ. Μαμουκάς.

(Ἐπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 171.)

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφορᾷ
τῶν προκρίτων καὶ κατοίκων τῆς νήσου ταύτης Αἰγίνης
γενόμενων ἐπὶ τῆς Δημογεροντίας ταύτης ὑπογραφῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες τῆς Αἰγίνης Γ. Λογιωτατίδης, Μ.
Μαλουκάς, Α. Δ. Καρύδης, Α. Κάλαβρος, Γ. Μούριζης,
ὁ Γραμματεὺς Γ. Ραστής.

Δῶρα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ὁ Κύριος Νάνος Νικόλα Παπάζογλου Θεσσαλονικεὺς
ἐπέσφερε διὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου
Νεοφύτου Δούκα δωρεὰν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἑν ἄργι-
ροῖν μέγα νόμισμα καὶ τρεῖς γλυπτὰς πέτρας.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐδωρήσατο εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ ὁ Κί-
ριος Γεώργιος Περίζος ὁ ἐκ Ζαγορείου εἰκόνα, ἐπιτηδεῖας
χειρὸς ἔργον.

ἢ προτερηματικὴ ἀξίότης; Πῶς ἡ εὐαγγελία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξαθμίζετο ἡ μέλαινα τύχη μας καὶ μᾶς ἐμπνεύει ὅτι ἠθέλην εἶδαι σύντροφος τῆς εὐδαιμονίας καὶ δόξης;

Οἱ ἀλιτῆριοι καὶ πατροκτόνοι, οἱ πάντοτε καὶ διὰ πάντος κακεντρεχεῖς, οἱ ἰδιοτελεῖς, οἱ ἀπηλπισμένοι καὶ ἀμνηστώνητοι, οἱ ἄξιοι μυρίων πανωλεθρίων καὶ τῆς αὐτοκτονίας καὶ ἀσέβειας, οἱ ὁμοιωθέντες τῷ ὑπερηφάνειᾳ ἐπὶ τῶν ἐπισημασμένων εἰπόντι, “ στήσω τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῆς ψύξης, οἱ υἱοὶ τῶν αἱμάτων καὶ τῆς ἰδιοτελείας αὐτῆς καὶ τῶν φονευσάντων, ὡς ἄλλοι Ἰσραῖλιτες Προφῆταις, τὸν κοινὸν Πατέρα τῶ ἔθνους, εἶπεν τῷ ἀναθεματίζοντι καὶ ὅλων τῶν καταρῶν τῆς παρέσσης καὶ τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς εἰς ἀγῶνας ἀγῶνων.

Μολονότι ἡ θλίψις καὶ ὁ ὀδυρμὸς θέλει καταστήσει αἰωνίως τὰ σπλάγχνα καὶ καταβρέχει τὰς ὀφθαλμούς διὰ τὴν ἐξέσπιν τῶ κοινῶν μας πατέρων, μὲ ὅλον τὸ το οἱ ὑποσημειούμενοι ἐξεύροντες, ὅτι εἶναι Θεὸς ἄνωθεν ἐκδικήσεως, καὶ κἄτω εἰς τὴν γῆν, οἱ διανέμοντες τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν καὶ τὸ δίκαιον, θεοσήμενοι Βασιλεῖς, οἱ Σύμμαχοι διὰ τὴν εἰρήνην τῶ Κόσμου, οἱ προσάται τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων τῆς, δὲν ἀπελπίζονται.

Ὅθεν ἀναφερόμενοι κοινῶς ἐκφράζομεν τὰ θλίβερά αἰδήματα τῆς καρδίας μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Σ. Γερουσίαν, ἥτις ὑπόσκησε καὶ λάβη συμμάχως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶ ἔθνους ψηφίζουσα ὑμᾶς, ὑπέρτατοι Κύριοι, διάδοχον τῶ ἀειμνήστου πατρός μας, Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐγγυόμεθα καὶ διατηρήσωμεν εὐπείθειαν καὶ ὑπακοὴν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν εἰς τὰ καθεστῶτα καὶ εἰς τὰς διαταγὰς σας μὲ ἐλπίδα βεβαίαν τῶ ὅτι διὰ τῶν προσπαθειῶν σας θέλει συναχθῇ τὸ ἔθνος εἰς Συνέλευσιν, καὶ σκεφθῇ περὶ τῆς τύχης τῆς συμφώνως μὲ τὰς σοφὰς ἐδηγίας σας. Ἐπειδὴ πιστεύοντες, ὅτι πᾶσα ἀρχὴ πρὸς Θεὸν ὑπάρχει, δὲν διαζόμεν, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει ἐμπνεύσει εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, τὴν χάριν τῶ φωτισμοῦ τῆς.

Παρακαλοῦμεν δὲ ἵνα συγκατανεύσετε καὶ καταχωρηθῇ ἡ παρῶσα ἀναφορά μας εἰς τὴν ἡμερησίαν, καὶ ἀντίγραφα αὐτῆς καὶ διακοινωθῶσιν ὅπως κρίνετε πρέπον.

Ἐπιθυμοῦν οἱ ὑποσημειούμενοι καὶ μάθεν καὶ οἱ Σύμμαχοι καὶ εὐεργέται Βασιλεῖς, ὅτι τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων θρηνεῖ τὸν πατέρα τῆς καὶ τὸν μόνον αἴτιον τῆς εὐτυχίας καὶ ἡσυχίας τῆς, ἀναθεματίζοντες τὰς αὐτεργὰς τῶ φόνου, καὶ δὲν ἔχει μετοχὴν εἰς τὴν ἀνταρσίαν τῆς Ὑδρας καὶ τῶ Λιμενίου. Καὶ τῆτο, ἐπειδὴ οἱ ἐθνικοκατάρτατοι, καθὼς ἄλλοτε ἐτόλμησαν καὶ κλέψαν τὰ

ἐθνικὰ δικαίωματα ὑπογράφοντες ἐξ ὀνόματος τοῦ ἔθνους πράξεις, δυνατόν καὶ τώρα καὶ ὑπογράψαν τοιαύτας, συκαφντῶντες τὸ ἔθνος εἰς μίαν πράξιν τίσαν βδελυκτὴν.

Δέχθητε, Κύριοι, τὴν εὐπείθειαν μας καὶ τὰς εὐχὰς τῶ λαῶ τῆς ἐπαρχίας μας, τὰ ὅποια μὲ σέβας βαδύτατον σᾶς προσφέρουν οἱ ὑποσημειούμενοι.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται Καλαμάτας,

Π. Τζάννης, Ιω. Τζάννης, Π. Καρασιάδης, Κ. Π. Κυριακός, Δ. Τζάννης, Μ. Παπαδόπουλος, Α. Γελοπούλος, Γ. Λαμπρόπουλος, Π. Κετελόπουλος, Α. Ἀδαμόπουλος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 106.)

Ἀρ. 276. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Καλαμάτας ἐπικυροῖ τὸ περιεχόμενον τῆς παρέσσης καὶ τὴν γνησιότητα τῶν ὀπίθεν καὶ ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

Ἐκ τῆς κώμ. Φερτζάλα, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Καλαμάτας, Δ. Τζάννης, Γ. Μπεμπώνης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 487. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταλμα ἐμφανίσεως.

ΤΟ Α. ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ ΕΛΑΦΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως,

Ὁ Λοχαγὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Στρατιωτικῆς Κεττρικῆς Σχολῆς, Εἰσηγητὴς τοῦ Συμβουλίου τούτου, ἐκτελῶν εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις τὰ χρέη τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας, προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς ἐκτελεστὰς τῶν ἀφορούντων τὴν δικαιοσύνην διαταγμάτων, ἢ ἀποστείλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τούτου, συμμορφούμενοι μὲ τοὺς νόμους, τοὺς Κυρίου χαράλαμπου Σκορδούλη καὶ Τριαντάφυλλον Ἰωάννου, διὰ ἢ ἀπολογηθῶν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν.

Προσκαλοῦνται δὲ ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ συνδράμασιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἐντάλματος.

Χαρακτηριστικὰ τῶν ἰδίων.

Χαράλαμπος Σκορδούλης.



ΑΔΗΚΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 86-87 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 11 ΝΟΤΕΜΒΡΙΟΥ 1931

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Αναφορά της πόλεως Μεσολογγίου.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙ-
ΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέλεις ἀνέγνωμεν τὰς δύο σειρὰς τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 ἐγκυκλίου τῆς Γερουσίας, καὶ νέφει πυκνότερα σκοτασμὸν μετὰ φρίκης καὶ τρόμου κατεθάμβωσαν τὰς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. Θλίψις δὲ μεγάλη κατεκυρίευσεν τὰς ψυχὰς καὶ δάκρυα λύπης ποταμῶν ἐχύθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων ὁμῶς τῶν κατοίκων καὶ παροίκων διὰ τὴν θλιβεράν ἐδῆσιν τῆς δολοφονίας τῶ ἀειμνήτου καὶ αἰδιμοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου. Αὕτη ἡ ἀνέλπιτος καὶ πικρὰ ἐδῆσις ἐσάθη ἄλλος κεραυνὸς ἐφ' ὅλην τὴν πόλιν ταύτην, ἥτις τὰ τῆς λύπης καὶ χηρείας ἐνεδύθη μέλανα ἐνδύματα, σερηθεῖσα τῷ ἀληθῶς πατρὸς καὶ εὐεργέτου, τῷ ἐλευθερωτῇ καὶ προστάτῃ ἐαυτῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης.

Ἄν καὶ ὁ Φυτικὸς Θάνατος δὲν ἠδύνατο νὰ μᾶς ἀφαρέσῃ αὐτὸν, χωρὶς νὰ μᾶς τυθῇ εἰς ἀνέκφραστον λύπην, δάκρυα, καὶ ὀδυρμὸς μετὰ στεναγμῶν, πόσον ὁ τοιοῦτος Θάνατος ὑπὸ χειρῶν ὁμῶς θεήσκων τετολμημένος (διότι δὲν δυνάμεθα πλέον μήτε ὁμογενεῖς μήτε συμπολίτας νὰ θεωρῶμεν αὐτὸς) ὑπὸ χειρῶν ἐκείνων, οἷτινες καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοσαῦτα ἀγαθὰ, καὶ τοσαύτας περιποιήσεις παρ' αὐτῷ ἀπέλαυσαν;

Θρηῶμεν δὲ ὁ μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλὰς ἀπατα ἀπαρηγορήτως τὸν ἀπ' χωρισμὸν τῷ κοινῷ ἡμῶν πατρὸς, τὴν σέρησιν τῷ ἐναρέτῃ πολίτῃ, τῷ ἀξίῳ καὶ ἀγρύπνῳ πηδαιγέτῃ, τὸν Θάνατον ἐκείνου, ὅς τις ἀπῆλαξε τὸ ἔθνος ἀφ' ὅλα τὰ δεινὰ, καὶ ἐχορήγησεν εἰς αὐτὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ὅς τις ἐπήξε τὴν ἡσυχίαν, εὐταξίαν καὶ εὐνομίαν, ὅς τις ἠσφάλισε τὴν ζωὴν, τιμὴν καὶ ἰδιοκτησίαν τῶν πολιτῶν, καὶ ἔκαμεν, ὥστε ἕκαστος νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τῶν ἰδρώτων τῶ ἀγαθὰ γαληνιάως καὶ ἀταράχως, τὴν σέρησιν ἐκείνου, ὅς τις θυσιάσας δόξας, τιμὰς, πλεονεκτήματα, ὑγείαν καὶ τὸ τελευταῖον αὐτὴν τὴν ζωὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῆς φιλότατης τῆς Ἑλλάδος, ἔτρεχεν ἀκάματος καὶ ἀγρυπνος, νὰ καταστήρῃ ἐντελῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, καὶ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν.

Θρηῶμεν ἀπαρηγόρητα, καταναθεματίζοντες τὰς

αἰτίαις τῆς μεγίστης μας ταύτης συμφορᾶς. Ἐχθροὶ τῆς πατρίδος, ὡς καὶ προλαβόντως τοσάκις τὸ διωμολογήσαμεν, υἱοὶ τῆς ἀπωλείας, γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες εἰς τὸ τυραννικὸν φρόνημα καὶ εἰς τὴν κακίαν, καὶ σπεύδοντες τὴν ἐξόντωσιν τῷ ἔθνει, ἐσπέδωσαν μ' ὅσα ἐδηνήθησαν μέσα, νὰ χρωματίσθω, καὶ νὰ παραστήσω τὴν ἀνταρσίαν τῶν ὡς ἐθνικὴν ἀποστασίαν. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐσηλίτευσε τὴν κακόνοικον αὐτῶν, καὶ σηλιτεύει καὶ ἀπέδειξε τρανῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ φρονήματά καὶ αἰδιματά τε, καὶ τὴν εἰς τὰ καθεῶντα ἀφυσίωσίν τε.

Βεβουημένοι εἰς τὴν κακίαν, ἴσως ἀποτολμήσω, νὰ μεταχειρισθῶν καὶ ἤδη εἰς τὴν περίσσειαν ταύτην τὸ μέγιστον καὶ λυπηρότατον τῷ τῷ ἔθνει δυσύχημα, διὰ νὰ ὠφληθῶν, καὶ νὰ προσπαθήσω νὰ προσάψω εἰς τὸ ἔθνος μᾶς τὸ αἷμα τῆς πατρικονίας ὀνειδος. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος ἐξέφρασε καὶ διεκήρυξε τρανῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καθὼς ἤδη, τὰ αἰδιματά καὶ φρονήματά τε, καὶ ἀποδοκίμασε καὶ ἀποδοκίμαζει τὰς τε κακιστάς αὐτῶν καὶ ἐπιχειρήματα. Αὐτὸ, ἂν θρηῶ καὶ κόπτεται ἀπαρηγόρητα διὰ τὸ ἔχαστον δυσύχημά τε, εἶναι ὅμως σταθερῶς ἀφυσιωμένον εἰς τὰ καθεῶντα, καὶ προσφέρει πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν βαθυτάτον σέβας, ἐντελεσάτην εὐπείθειαν καὶ ὑποταγὴν, καὶ ἐνηγκλισμένον τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν, θέλει διατηρεῖ αὐτὴν ἐσαεὶ καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Εὐγνωμῶμεν δὲ τὰ μέγιστα καὶ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Γερουσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε ταχέαν μέριμναν περὶ τῆς συστάσεως Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ διὰ τὴν φρόνimon καὶ συνεγὴν ἐκλογὴν αὐτῆς, καὶ μάλιστα διὰ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Ε. τῷ ἀξίῳ αὐτῷ δέλφει τῷ ἀειμνήτῳ κοινῷ ἡμῶν πατρὸς, τῷ ὁποίῳ τὴν φρόνησιν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐλικρινὴ καὶ τιμίαν διαγωγὴν ἐκ τῆς πείρας ἐγνωρίσαμεν εἰς ὅλον τὸ δίκτυμα, καθ' ὃ ἡ Ἑλὰς καὶ ἰδίως καὶ ἐπισήμως εἶχεν αὐτὸν εἰς τὰς κόλπους τῆς.

Θωρῶντες δὲ τὴν σέρησιν τῷ ἀειμνήτῳ καὶ αἰδιμῷ ἡμῶν Κυβερνήτῃ, τῷ ἀγαθωτάτῳ κοινῷ ἡμῶν πατρὸς, τὰ δεινὰ, εἰς τὰ ὁποῖα εἰ υἱοὶ τῆς ἀπωλείας μᾶς ἐξέθεσαν, τὴν πραχθεῖσαν εἰς τὸ ἔθνος μας ὑπερμέγιστον βίαν καὶ ἀδικίαν, τὸ ὕψος, τὸ ὅποιον κινδυνεύει νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ὅτι τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον κατὰ τὸ Φυτικόν, κατὰ τὸ ἠθικόν, καὶ πολιτικόν λόγον ἀπαίτεῖ ἐκδικήσιν ἐπὶ τῷ

Ποίημα αὐτοσχεδίου προσφερόμενον εἰς τὴν μακαρίαν σκιά τοῦ Πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδίστρια.

Δέχθητι με εὐμένειαν, ὦ ἀθάνατε καὶ ἱερὰ σκιά, ἐλευθερώτρια, ἀρχὴ καὶ θεμέλιον τῆς πολιτικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους, τὸ παρὸν μου αὐτοσχεδιαστὸν ποίημα, τὸ ὅποιον δὲν ἐδιδάχθη ἀπὸ τὴν τέχνην τῆς ποιητικῆς ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐγερδὶον θλίψιν μου.

Ἀφιερῶ λοιπὸν αὐτὸ γονυκλιτῶς με βαθεῖαν μου εὐγνωμοσύνην, καὶ με πικρότατα καὶ αἱματοστάλακτα δάκρυα, εἰς παρρηρίαν τῆς ἱερᾶς καὶ ἀταράχου ψυχῆς τῆς Υ. Ε. τοῦ μεγάλου ἀνδρός, τοῦ ἥρωος τῶν αἰώνων καὶ τοῦ θαύματος τῆς ἱστορίας.

• Τίς δώσει ὕδωρ τῇ κεφαλῇ μου, τοὺς πεταμούς καὶ τὰς θαλάσσας σ' τοὺς ὀφθαλμούς μου, διὰ νὰ κλαύσω τὰς δυστυχίας τοῦ ἔθνους μου; •

Μὴ στάσου, μὴν ἀνατείλλῃς
εἰς τὴν Ἑλλάδα, σέβας, μὴ δύης.
ἄλγος κρύψου, λάψιν μὴν δίνῃς,
ἀλλὰ τὰ σκότος πάντα ν' ἀφίνης.
Πτέρες ἅπαντες κινήθητε,
εἰς ἄλλας σφαῖρας εὐθὺς κρυφθῆτε.
ἢ ἀνθρώποις, χόρτα μὴ θγάλης,
Ἄλλὰ με πόνους, ν' ἀναστενάλης.
ἵσκι παντόθεν, νὰ ἀποδείξης.
Τὸ πρόσωπόν σου πικρὰ νὰ πλήξης.
ὦραϊότες, καὶ τὰ καλὰ σου,
Αἱ! εἰν' πικρότης, εἰς τὴν σκλαβιά σου.
Κυνὰ καὶ κάμπι, ὅλα συμφώνως,
Ὅλα με μίαν, θρηνεῖτ' ἐντόνως.
Δάση πικρότατα, στολισμένα,
Καταμαράνθητε, ὡς κομμένα.
Ζέφυροι κρούοι, με τὴν ὑγίαν,
Καὶ σὺς θρηνεῖτε τὴν δυστυχίαν.
Πολεὶς διαφοραὶ, καὶ χωρία,
Ἀρχίσαντ' ὅλα, τὴν ἀρμηνία.
Ἀρχίστα πάντα τοῦ νὰ θρηνητε,
Χαράν κάμμιαν, δὲν θέλει ἰδῆτε.
Σπῆτια ὦραϊα, χρωματισμένα,
Μαυροφορέσαντ' ὡς χαλασμένα.
Ἀροτρα, ὅσος, καὶ γεωπάνει,
Ἐρημωθῆτε, πλουσιοφόροι.
Σεῖς μὲν ὦραϊά μας, πεδιάδες,
Ἐλαιοφόρτοι δὲ κοιλάδες,
Παύσατε ὅλοι τοῦ νὰ ἀνῆτε,
Καὶ μὴ γελᾶτε, ἀλλὰ θρηνεῖτε.
Πουλὰκια παύσατε νὰ λαλῆτε,
Γιὰ τ' ἡσυχίαν δὲν θέλ' ἰδῆτε.
Δὲν θέλ' ἰδεῖτε ποτὲ κάμμιαν,
τοιαύτην ἄλλην καὶ παρεμνοῖαν,
Ἐλευθερίαν ποτὲ καυμένην,
θὰ κινήσῃτε δυστυχισμένα.
Θολώσαντ' ὅλα τὰ κρυὰ νερά σας,
πικροπετοῦντα εἰς τὰ κλαδῖά σας.
Κραυγοφωνᾶτε καὶ σεῖς κορώναι,
ἐπεὶ μὴνύτε τὸν τροχὸν μόναι.
Συγχοφωνᾶτε εἰς τὰς κοιλάδας,
τὸ κράν, κράν, κραῦσαι σ' τὰς πεδιάδας.
Καὶ συνθρηνεῖτε τὸν Κυβερνήτην,
τὸν ἀκριβὸν μας χρῆστον πολίτην.
Ἄστοι ὅλοι με τοὺς στεφάνους,
κατασκευάζοντες ἀπὸ θάμνους,
Καὶ πτερὰ κινῶντες νὰ ζητήτε,
τὸν Καποδίστριαν νὰ εὕρητε.
Αὐτοὺς κρατοῦντες μέσα σ' τὸ στόμα,
περιπλεγμένους με δόξης χρῶμα,
Καὶ στεφανώσατε τὴν κεφαλὴν του,
καὶ τὴν ἐξαιρετὸν φρόνησίν του.
Ἄν δὲν τὸν εὔρητε, ἀπαλπισθῆτε,
ψαλὰ στὰ νέφη ἐκεῖ χαθῆτε.
Δρόμοι Ἑλλάδος κεινοκλήμενοι,
πενθοφορεῖτε ἐρημωμένοι.
Δὲν θέλει πλέον ποτὲ παρᾶσαι,
καὶ με τὸ ὄμμα νὰ περιθάλψῃ
τὴν εὐμορφίαν σας, καὶ εὐφροσύνην,
καὶ τὴν εὐθείαν ἰσομετρίαν.
Καὶ διαβάται ἀπληπισμένοι,
χύνετε δάκρυα ὠρφανεύμενοι.
Νερά με χάριν ὅπου κινεῖσθε,
πρὶν γαργαρίζετε καὶ ἀναδρῦσθε.
Σ' αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ εὐθιθῆτε,
στὸν Κυβερνήτην δὲν θὰ θροῖτε.
Οὐτε θὰ χεῖρ σθεῖς ἐμπροσθὰ του,
στὰ βλέμματά του τὰ πατρικά του.
Ποιμὴν ἄδωκα κυβερνημένην,
με ἀφροδίαν καλοδρεμαμένην.
Με τὴν πομπὴν σας τὴν φυσικὴν σας,
τὴν ὑπερῆφανον ἐξέδισιν σας,

Ὅλα βελαῖσατε τὸν χαῖμόν σας,
τὸν ἀκατάπαυστον θόρυβόν σας.
Καὶ σεῖς ποιμένες με τὰς φλόγας,
φυσᾶτε ὅλοι κατὰ τὰς σφαῖρας.
Πέτε με κλαύματα τὸν χαμόν σας,
με δυστυχίαν τὸν γογγυσμόν σας.
Σχολεῖα ὅλα ἐρημωθῆτε,
μικρὰ παιδία καταρασθῆτε.
Τοὺς πατροκτόνους σας ελασσημεῖτε,
τὴν θεῖαν δίκην προσκαλεσθῆτε,
Ἀρχιερεῖς μας ἐνδυμηθῆτε,
πῶς Κυβερνήτην δὲν θέλ' ἰδῆτε,
Με τὴν εὐσεβεῖαν ἐνδυμένον,
με θεῖαν χάριν πεποικισμένον.
Σὰς πρεσβεῖς, σὰς εὐλαβεῖτο,
καὶ τὴν θρησκείαν μας δὲν ἀρνεῖτο.
Ἄλλ' ἦτον ὅλος προσελωμένος,
σ' τοὺς θεῖους νόμους προσκολλημένος.
Ναὶ καυμένοι καὶ ἐρημωμένοι,
ἀπὸ τοὺς Τούρκους βεβηλωμένοι.
Τώρα δὲν βλέπετε τὸν καλὸν σας,
τὸν Ἰωάννην τὸν ποθητόν σας.
Τὸν κτήτορά σας καὶ εὐεργέτην,
καὶ τῆς θρησκείας μόνον οἰκέτην.
Ἐλαψέ πλέον, δὲν θὰ στολίζει,
ποῖος παράδειγμα θὰ στηρίζει,
Νοσοκομεῖα φιλοφροσύνης,
Πτωχοτροφεῖα τῆς εὐσπλαγγνίας,
Λύπην φορέσατε γιὰ τὸν πρῶτόν σας,
καὶ τῆς τροφῆς σας τὸν ἐπιστάτην.
Δὲν ἐπισκέπτεται τὴν τροφήν σας,
καὶ τὴν ἀνάρρωσιν τὴν δικὴν σας.
Οὐτε σὰς πιάνει ἀπὸ τὰς χεῖρας
ὁ εὐεργέτης καὶ ὁ σωτήρας.
Πένθησον, ἔθνος, φόρεσε μαῦρα,
νὰ! σὲ σκιάζει σκλαβία αὐρα!
Πρόσφερε δάκρυα εὐχαριστίας,
γίνεσαι θυμὰ τῆς ἀπωλείας!
Εἶσαι τὸ θέατρον τοῦ κλαυθμοῦ,
καὶ τὸ ἀτύχημα τοῦ αἵματος!
Εἶσαι παράδειγμα καθὲς λύπης,
ἔγεινός, πρίνῃς φεῦ! τῆς τύχης.
Ποῖος γιὰ σένα θέλει φροντίζει,
τὴν ὑπαρξίν σου τοῦ νὰ στηρίξῃ;
Ποῖος νὰ γράψῃ, νὰ συμβουλεύσῃ,
τὰ τραυματικά σου νὰ θεραπεύσῃ.
Ποῖος νὰ φροντίσῃ με ψυχῆς πόνον;
ποῖος νὰ δώσῃ σ' τοὺς νόμους τόνον;
Ποῖος νὰ κινήσῃ με τὴν καρδίαν του,
γιὰ τὴν περιθάλψιν στὰ παιδιὰ του;
Νὰ ὀδηγήσῃ τὴν ἠθικὴν των,
τὴν χρηστοῦσαν ἀνατροφὴν των;
Κλαύσατε ἄνδρες, μικρὰ παιδιὰ,
Καὶ καθὲς τάξιν καὶ ἡλικία.
Κλαύσατε, γυναῖκες, σεῖς στρατηγοὶ μας,
εἰς τὴν ἀνίατον τὴν πληγὴν μας.
Κλαύσατε ἀνδρεῖά μου παλλακάρια,
τὰ ἀφροβότατα λεοντάρια.
Κλαύσατε, τέλος, πολιτικοὶ μας,
πάγ' ἡ καρδίαν μας, καὶ ἡ ζωὴν μας.
Πάγ' ἡ τέχνη, ἡ μηχανὴν μας,
καὶ ἡ τοῦ γράφειν πολιτικὴ μας.
Ποῖος νὰ γράψῃ εἰς τὴν Ῥωσσίαν,
εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν,
Καὶ νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν πατρίδα,
διὰ τὴν γῆν μας τὴν Ἑλληνίδα;
Φεῦ! δυστυχία! Πληγὴ καίρια!
καὶ ἀκατάπαυστος θρηνηδία.
Ἀπελπισία τῇ ἀληθείᾳ,
τὸ πᾶν εὐθιζει ἡ ληθηγορία.
Νέφος σκιάζει, φῶς δὲν ἀφίνει,
κεφαλαλίαν με πικρὸν δίνει.
Ὅλοι γεμμένοι με βλέμμά κρύον,
κιτρινωμένοι, ὡς τὸ κριόν.

Ἀπονισμένοι, συλλογισμένοι,
τὸ ἄχ! φωνάζουν εἰς τεθλιμμένοι.
Σιωπὴ ἄκρα παντοῦθεν ἀρχεῖ,
παρὰμυθία καὶ δὲν ὑπάρχει.
Παντοῦ μου δάκρυα βλέπω χυμένα,
παντοῦ τὰ στόματα στεγνώμενα.
Παντοῦ ἀκούω τὸ, ἄχ! καυμένοι,
εἰμὲθα γὰρ ὠρφανεύμενοι.
Τῶντι εἰμὲθα σκλαβωμένοι,
κατὰ ἀληθείαν ἐισχυισμένοι.
Δυστηνὸν ἔθνος! νὰ ὁ χαμός σου,
ὁ τελευταῖος ἀφανισμός σου,
Νὰ τὰ κλάψῃς, τὰ δάκρυά σου,
τὰ τρομερότατα βασανία σου.
Τὰ θλιβερά σου συμβεβηκότα,
τὰ τραγικά σου σκληρὰ εἰκότα.
Αὐτὰ ἀκούω, ἐσθίως ἐγαίνουσιν,
τὰς χεῖρας: πλέκουν καὶ προπορεύουσιν.
Ἄχ! Κυβερνήτα! παῦ μας ἀφίνεις;
τὴν ὑπαρξίν μας εἰς ποῖον ἀφίνεις;
Ποῖος ἐγεννήθη εἰς τὸν αἶωνα,
Ἑλλας σὲ μόνον εἶχε κορώναν.
Γυναῖκες, κλαύσατε ἐπαλγόμεναι,
καὶ Ἑλληνίδες ξισκλαδωμέναι.
Κλαύσατε πάντες γιὰ τὴν πατρίδα,
να ἀκούθωμεν εἰς τὸν αἰθέρα.
Δάκρυα ποῦ εἰσθε; Ὅλα ἔλαγε,
ἀπὸ τὰ βάθη ὅλα ἔδγατε.
Χυθῆτε ὅλα, μὴν καρτερεῖσθε,
ὅλα χυθῆτε τὴν γῆν ποτίσατε.
Κλαύσωμεν, κλαύσωμεν, ἐκ καρδίας,
πλάσματα ἄδεια δυστυχίας!
Κλαύσατε ἄψυχα, κλαύσον το ἔθνος,
κλαύσον Ἑλλάς μας, ἔγεινός πένθος.
Βάστα τὰς νέχ' σου δυστυχίας,
βάστα τοὺς πόνους, τὰς θρηνηδίας.
Ἑλλας μητέρα, τι νὰ γενώμεν;
πάγ' ἡ ἐλπίς μας, θ' ἀπρησθώμεν!
Τὸ καύχημά σου πλέον δὲν ἔχεις,
εἰς τὰ δεινὰ σου πῶς νὰ ἀντέχῃς;
Θε! ἐκδικήσου! τοὺς πατροκτόνους,
ἐσθάνιζε τοὺς, τοὺς δολοφόνους.
Κι' ὅλους ἐν γένει τοὺς ὀπαδοὺς των,
καὶ συνεργούς των, καὶ βοηθεύς των.
Τάρταρα ἄδου, ἐκεῖ δεχθῆτε,
τοὺς πατροκτόνους νὰ τυραννῆτε.
Τοὺς στυγαίους νὰ κερτερίτε,
θα σὰς τοὺς στείλωμεν, νὰ ἰδῆτε.
Θε! λυπησοῦ ὅλον το ἔθνος,
μὴν το ἀφίνεις νὰ εἴν' εἰς πένθος.
Δόσε θμόνοιαν τῶν λαῶν σου,
τῶν δυστυχούντων δεινῶν υἱῶν σου.
Νὰ αἰσθανθῶσι καὶ νὰ γνωρίσων,
τὰ συμπερά των νὰ συνερῇσων.
Τώρα προστατεύσον, Κυβερνήτα!
τὴν ὑπαρξίν μας με δάκρυα ζῆτα.
Εὐχονάτις σ' τὸν θεόν μας,
στον κραταιότατον κύριόν μας.
Νὰ εὐλογῇ τὴν σωτηρίαν,
καὶ τὴν ἀχώριστον συμφωνίαν,
Μὴν λειπῇ, πάτερ, νὰ προστατεύῃς,
γιὰ τὴν πατρίδα νὰ ἱκετεύῃς.
Εἰς τὸ παλάτι σου θὰ περνοῦμεν,
με βαθὺ σέβας θὰ προσκυνούμεν.
Καὶ ὁ καθὲς μας θὰ ἐνδυμῆται,
καὶ τὴν σκιά σου θὰ εὐλαβῆται.
Ὅλοι γεμμένοι θὰ διαδύωμεν,
τὸ καθεῖς ὄμμα σου θὰ φιλοῦμεν.
Ὁμῶς ἐλπίς, σ' αὐτὸ σκιάζει,
καὶ καθὲς Ἕλλην ἀκατάπαυστα.
Ὁρφανεύμενον πικρὸν πλάσι,
ἐρημωμένον μαῦρον κρεβάτι.
Εἶσαι ὁ τύπος τῶν μαρτυριῶν,
Πάντα θὰ ρίεις πηγὰς δακρύων.